

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik(Sag C-625/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — transport — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 91/440/EØF — artikel 6, stk. 3, og bilag II — direktiv 2001/14/EF — artikel 14, stk. 2 — jernbaneinfrastrukturforvalterens manglende retlige uafhængighed — artikel 11 — ingen præstationsordning — ufuldstændig gennemførelse)

(2013/C 164/02)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, M. Perrot og S. Menez, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Spanien (ved S. Centeno Huerta, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den nødvendige frist af alle bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme artikel 6 (stk. 3) og bilag II til Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237, s. 25) og artikel 6 (stk. 2-5), artikel 14 (stk. 2) og artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75, s. 29)

Konklusion

- 1) Ved ikke at have truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den enhed, hvortil udøvelsen af de i bilag II til Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/12/EF af 26. februar 2001, angivne væsentlige funktioner

er overdraget, er uafhængig i forhold til den virksomhed, der leverer jernbanetransportydelse, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i og bilag II til direktiv 91/440 samt artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/58/EF af 23. oktober 2007, og idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme artikel 11 i nævnte direktiv 2001/14, har Den Franske Republik tilsidesat sine forpligtelser i henhold til disse bestemmelser.

- 2) I øvrigt frifindes Den Franske Republik.
- 3) Europa-Kommissionen og Den Franske Republik bærer deres egne omkostninger.
- 4) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 2.4.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Systran SA og Systran Luxembourg SA(Sag C-103/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 225, stk. 1, EF samt artikel 235 EF og artikel 288, stk. 2, EF — søgsmål om ansvar uden for kontraktforhold mod Det Europæiske Fællesskab — vurdering af tvistens ikke-kontraktlige karakter — Fællesskabets retsinstitansers kompetence)

(2013/C 164/03)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved T. van Rijn, E. Montaguti og J. Samnadda, som befuldmægtigede, bistået af advocaat A. Berenboom og avocat M. Isgour)

De andre parter i appelsagen: Systran SA og Systran Luxembourg SA (ved advokats J.-P. Spitzer og E. De Boissieu)

Sagsøgt: PSA Antwerp NV

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 16. december 2010 i sag T-19/07 — Systran og Systran Luxembourg mod KHIM, angående en påstand om erstatning for det tab, sagsøgerne i første instans hævder at have lidt som følge af retsstridigheder begået efter Kommissionens udbud vedrørende vedligeholdelse og lingvistisk forbedring af Kommissionens maskinoversættelsessystem — fejlskøn og selvmodsigelser med hensyn til, om tvisten vedrører forhold uden for kontrakt — tilsidesættelse af retten til forsvar — tilsidesættelse af reglerne om bevisførelse — åbenlys urigtig vurdering af, om den påståede fejl fra Kommissionens side udgør en tilstrækkelig kvalificeret krænkelse — manglende begrundelse

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 16. december 2010, Systran og Systran Luxembourg mod Kommissionen (sag T-19/07), ophæves.
- 2) Det af Systran SA og Systran Luxembourg SA i sag T-19/07 anlagte søgsmål afvises.
- 3) Systran SA og Systran Luxembourg SA betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger for Den Europæiske Unions Domstol og for Den Europæiske Unions Ret.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. april 2013 — Anton Las mod PSA Antwerp NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidsrechtbank te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-202/11) (¹)

(Arbejdskraftens frie bevægelighed — artikel 45 TEUF — virksomhed etableret i det nederlandske sprogområde i Kongeriget Belgien — forpligtelse til at affatte arbejdskontrakter på nederlandsk — arbejdskontrakt af grænseoverskridende karakter — restriktion — manglende forholdsmæssighed)

(2013/C 164/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidsrechtbank te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anton Las

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbeidsrechtbank Antwerpen — fortolkning af artikel 39 EF (nu artikel 45 TEUF) — regional belgisk lovgivning, hvorefter virksomheder, der er beliggende i det flamske sprogområde, som en gyldighedsbetingelse har pligt til i forbindelse med arbejdsforhold med international karakter at affatte alle dokumenter, der vedrører arbejdsforholdet, på nederlandsk

Konklusion

Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i en delstatsenhed i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, som pålægger enhver arbejdsgiver, der har sit driftssted på denne delstatsenheds område, udelukkende at affatte arbejdskontrakter med grænseoverskridende karakter på det officielle sprog i denne delstatsenhed, idet retten ellers i embeds medfør erklærer disse kontrakter ugyldige.

(¹) EUT C 219 af 23.7.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. april 2013 — Kongeriget Spanien og Den Italienske Republik mod Rådet for Den Europæiske Union

(Forenede sager C-274/11 og C-295/11) (¹)

(Enhedspatent — afgørelse om bemyndigelse til et forstærket samarbejde i henhold til artikel 329, stk. 1, TEUF — søgsmål med påstand om annullation som følge af manglende kompetence, magtfordrejning og overtrædelse af traktaterne — betingelserne i artikel 20 TEU samt i artikel 326 TEUF og 327 TEUF — ikke-eksklusiv kompetence — afgørelse truffet som »den sidste udvej« — beskyttelse af Unionens interesser)

(2013/C 164/05)

Processprog: spansk og italiensk

Parter

Sagsøgere: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget) og Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Intervenient til støtte for Kongeriget Spanien: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Intervenient til støtte for Den Italienske Republik: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)